

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 251/05-54

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti V. S., T., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj pre namietané porušenie jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 52/01 na neverejnom zasadnutí 11. júla 2006 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 52/01 porušil základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 52/01 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. V. S. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je povinný zaplatiť náhradu trov konania V. S. pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu, advokáta JUDr. D. K., B., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti V. S. vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením zo 14. februára 2006 č. k. III. ÚS 251/05-40 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť V. S., T. (ďalej aj „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. K., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj pre namietané porušenie jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 52/01.

Označené konanie začalo podľa sťažovateľa 12. decembra 2000 na základe návrhu na vydanie platobného rozkazu podaného proti sťažovateľovi ako odporcovi B. v T. (ďalej aj „žalobca“). Okresný súd vydal platobný rozkaz 18. decembra 2000 pod sp. zn. 5 Ro 3621/00. Sťažovateľ však podal proti platobnému rozkazu odpor podaním z 29. januára 2001.

Okresný súd bol následne vo veci nečinný, preto sťažovateľ podal 21. decembra 2004 sťažnosť predsedníčke okresného súdu na prietahy v konaní. Okresný súd vyhlásil 31. januára 2005 vo veci rozsudok, proti ktorému podal sťažovateľ 15. apríla 2005 odvolanie. Po doručení výzvy okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku (28. júna 2005) požiadal sťažovateľ o oslobodenie od súdnych poplatkov v predmetnom konaní. Túto žiadosť okresný súd uznesením zo 14. septembra 2005 zmietol. Sťažovateľ sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal 5. októbra 2005. Odvolanie bolo 31. januára 2006 zamietnuté.

Sťažovateľ namieta, že okresný súd svojím postupom vo veci vedenej pod sp. zn. 19 C 52/01 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 52/01, aby prikázal okresnému súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov a aby priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

V podaní zo 16. marca 2006 doručenom ústavnému súdu 21. marca 2006 sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu oznámil, že súhlasí s upustením od verejného ústneho pojednávania vo veci samej. Právny zástupca sťažovateľa vyčíslil sťažovateľom požadovanú náhradu trov konania pred ústavným súdom sumou 7 628 Sk.

Na základe výziev ústavného súdu z 19. mája 2005, z 11. júla 2005 a zo 7. marca 2006 sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadril okresný súd prostredníctvom svojej predsedníčky v podaní sp. zn. Spr 894/05 z 11. júla 2005 a sp. zn. Spr 894/05 z 31. marca 2006.

V podaní sp. zn. Spr 894/05 z 11. júla 2005 sa okrem iného uvádza: „*Dňa 12. 12. 2000 napadol na tunajší súd návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 18.559,-*

Sk navrhovateľa B. so sídlom v T., zastúpené JUDr. D. S. proti odporcovi V. S., bytom T., vec sa viedla pod sp. zn. 5 Ro 3621/00.

Dňa 18. 12. 2000 súd vo veci vydal platobný rozkaz... Dňa 30. 1. 2001 podal odporca voči platobnému rozkazu odpor. Vec bola prevedená do registra C pod sp. zn. 19 C 52/01 dňa 2. 2. 2001 zákonnej sudkyňi JUDr. M. V. Sudkyňa požiadala o pripojenie spisu 22 C 22/94 dňa 12. 3. 2001.

Od 9. 10. 2001 bola sudkyňa dlhodobo práceneschopná do 4. 3. 2002 a dňom 5. 3. 2002 nastúpila na riadnu materskú dovolenku. Opatrením Spr 343/02 zo dňa 4. 3. 2002 boli všetky nevybavené veci z oddelenia 19 pridelené na vybavenie sudkyňi JUDr. D. M., ktorá prevzala len v agende „C“ - 679 vecí, ktoré postupne študovala. Dňa 30. 8. 2002 Krajská prokuratúra v Trnave požiadala o zapožičanie spisu 22 C 22/94, ktorý bol pripojený pri spise 19 C 52/01. Spisová kancelária dňa 5. 9. 2002 zaslala spis 22 C 22/94 na Krajskú prokuratúru Trnava.

Opatrením Spr 1060/03 zo dňa 10. 7. 2003 boli veci z oddelenia 19, ktoré zostali nevybavené zákonnou sudkyňou JUDr. M. V. a boli pridelené do oddelenia JUDr. D. M., znovu pridelené zákonnej sudkyňi JUDr. M. V., pričom z úradného záznamu zo dňa 14. 8. 2003 je zrejmé, že spis 19 C 52/01 nebol sudkyňi odovzdaný, lebo sa v spisovej kancelárii nenachádzal. Šetrením bolo zistené, že V. S. mal na tunajšom súde aj ďalšie konania (napr. 18 C 342/01, 12 C 22/01, 12 C 94/03 atď.) a bol k nim pripojený spis 19 C 52/01. Keďže sa spis nenachádzal ani v kancelárii, ani u sudcu, dňa 26. 3. 2004 sudkyňa nariadila rekonštrukciu spisu 19 C 52/01. Sudkyňa JUDr. D. M. dňa 14. 10. 2004 určila termín pojednávania na 24. 1. 2005 o 10.00 h č. dv. 136, zároveň požiadala o pripojenie spisu 22 C 22/94 zo spisového archívu.

(...) Na pojednávaní 24. 1. 2005 bol prítomný právny zástupca navrhovateľa a odporca, po vypočutí účastníkov bolo pojednávanie odročené na 31. 1. 2005 za účelom doplnenia dokazovania predložením ďalších dokladov účastníkov konania. Vo veci bol dňa 31. 1. 2005 vyneseny rozsudok, odporca bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 18.559,- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a trovy konania vo výške 4.520 - Sk.

Dňa 15. 4. 2005 podal odporca odvolanie proti rozsudku. Úpravou sudkyne z 12. 5. 2005 bol odporca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, vypravené kanceláriou 7. 6. 2005, čaká sa na vrátenie doručenký od odporcu od výzvy na zaplatenie

poplatku a podľa výsledku sudkyňa vykoná príslušný úkon v súvislosti s predložením veci odvolaciemu súdu, prípadne odvolacie konanie zastaví v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku.

(...) S poukazom na vykonávanú rekonštrukciu spisu v období od 26. 3. 2004 do 14. 10. 2004 sťažnosť V. S. považujem za čiastočne dôvodnú. (...)“

V podaní sp. zn. Spr 894/05 z 31. marca 2006 okresný súd uviedol: „... *netrváme na verejnom ústnom pojednávaní o prijatej sťažnosti, súhlasíme s upustením od pojednávania vo veci.*

Zároveň Vám oznamujeme súčasný stav predmetného súdneho konania nasledovne: Dňa 10. 2. 2006 sa vrátil spis z Krajského súdu v Trnave, ktorý súd rozhodol o odvolaní V. S. proti uzneseniu prvostupňového súdu z 14. 9. 2005, tak, že potvrdil napadnuté uznesenie, ktorým uznesením súd nepriznal odporcovi – V. S. oslobodenie od súdnych poplatkov. T. č. sa doručuje uznesenie odvolacieho súdu účastníkom. Po právoplatnosti tohto uznesenia vo veci vykoná zákonná sudkyňa JUDr. M. ďalšie príslušné úkony.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu týkajúceho sa posudzovaného konania (ktorý si ústavný súd vyžiadal) dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát ústavného súdu sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe predložených listín a obsahu dotknutého spisu.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným okresnému súdu 12. decembra 2000 domáhal proti sťažovateľovi zaplata 18 559 Sk a náhrady trov konania z dôvodu neuhradenia poplatkov z omeškania sťažovateľom v súvislosti s platbami za plnenia poskytované v súvislosti s užívaním družstevného bytu. Okresný súd vydal 18. decembra 2000 platobný rozkaz vo veci sp. zn. 5 Ro 3621/00.

Sťažovateľ podal 30. januára 2001 proti platobnému rozkazu odpor. Jeho kópiu zaslal okresný súd na vyjadrenie žalobcovi, zároveň bol pripojený spis okresného súdu týkajúci sa súvisiacej veci sp. zn. 22 C 22/94. Vyjadrenie žalobcu bolo okresnému súdu doručené 20. marca 2001.

Okresný súd zaslal 5. septembra 2002 pripojený spis okresného súdu týkajúci sa veci sp. zn. 22 C 22/94 Krajskej prokuratúre v Trnave na základe jej žiadosti z 30. augusta 2002 z dôvodu podania podnetu sťažovateľom na podanie mimoriadneho dovolania vo veci sp. zn. 22 C 22/94.

Podľa „Zápisnice o vykonanej rekonštrukcii vo veci vedenej na OS Trnava pod sp. zn. 19 C 52/2001“ z 26. marca 2004 bolo v uvedený deň (26. marca 2004) zistené, že: „... spis 19 C 52/01 sa nenachádza v civilnej kancelárii, u súdnej tajomníčky ani u zákonného sudcu, z čoho bola konštatovaná jeho prípadná strata a vykonaná následná rekonštrukcia. (...)“

Zákonná sudkyňa dala 26. marca 2004 pokyn súdnej kancelárii, aby požiadala právneho zástupcu žalobcu o zaslanie kópii listín v uvedenej veci, ktorými disponoval.

Žiadané listiny doručil právny zástupca žalobcu okresnému súdu 14. apríla 2004. Zákonná sudkyňa nariadila 14. októbra 2004 termín pojednávania vo veci na 24. január 2005. Zároveň uložila súdnej kancelárii zaslať predvolanie na pojednávanie účastníkom konania a opäť pripojiť spis sp. zn. 22 C 22/94.

Sťažovateľ nahliadol 15. decembra 2004 do spisu na okresnom súde a 29. decembra 2004 bolo okresnému súdu doručené jeho písomné vyjadrenie k veci, ako aj viaceré na vec sa vzťahujúce listiny.

Na pojednávaní konanom 24. januára 2005 okresný súd vypočul oboch účastníkov konania a následne pojednávanie odročil na 31. január 2005. Sťažovateľovi uložil predložiť dôkaz o zaplatení istiny dlhu voči žalobcovi priznaného rozhodnutím okresného súdu vo veci sp. zn. 22 C 22/94. Zákonná sudkyňa zároveň uložila súdnej kancelárii vyhotoviť kópie niektorých listín zo spisu okresného súdu sp. zn. 12 C 22/01 týkajúceho sa ďalšej veci sťažovateľa na okresnom súde.

Dňa 26. januára 2005 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie sťažovateľa k veci, ku ktorému pripojil fotokópie viacerých listín.

Na pojednávaní konanom 31. januára 2005 okresný súd po doplnení a skončení dokazovania vyhlásil vo veci rozsudok. Dňa 7. februára 2005 doručil právny zástupca žalobcu okresnému súdu podanie, v ktorom vyčíslil uplatnené trovy konania. Písomné vyhotovenie rozsudku okresného súdu č. k. 19 C 52/01-74 z 31. januára 2005 bolo vypravené 28. februára 2005.

Sťažovateľ napadol rozsudok odvolaním doručeným okresnému súdu 15. apríla 2005. Zákonná sudkyňa nariadila 12. mája 2005 vyzvať sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. Výzva bola vypravená 7. júna 2005. Sťažovateľ ju prevzal 28. júna 2005 a následne (11. júla 2005) požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov v predmetnom konaní. Túto žiadosť okresný súd uznesením zo 14. septembra 2005 zamietol. Sťažovateľ sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal 5. októbra 2005. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 31. januára 2006 potvrdil rozhodnutie okresného súdu zo 14. septembra 2005 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov sťažovateľovi. Spis bol vrátený okresnému súdu 10. februára 2006. Sťažovateľ po doručení uznesenia krajského súdu z 31. januára 2006 zaplatil súdny poplatok 30. marca 2006

a zároveň požiadal o spojenie tohto konania s konaním vedeným na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 17/05.

III.

3.1 Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).“

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru: „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom (...), ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...).“

Ústavný súd už v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. III. ÚS 28/03).

Povinnosťou súdov, vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich veci bez zbytočných priet'ahov v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať účastníkom súdneho konania právo na prerokovanie ich veci v primeranej dobe (v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (obdobne napr. III. ÚS 111/04, III. ÚS 347/04, III. ÚS 11/05).

Otázku existencie zbytočných priet'ahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru skúma ústavný súd vždy

s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd.

3.2 Predmetom posúdenia zo strany ústavného súdu je konanie o žalobe B. v T., ktorou sa proti sťažovateľovi ako žalovanému domáha plnenia peňažného záväzku z titulu poplatkov z omeškania v súvislosti s platbami za plnenia poskytované v súvislosti s užívaním družstevného bytu.

Ústavný súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu týkajúceho sa posudzovaného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 19 C 52/01, nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o osobitnej skutkovej alebo právnej zložitosti predmetnej veci. Predmetom konania je žalobcom uplatnená pohľadávka týkajúca sa poplatku z omeškania s plnením peňažného záväzku sťažovateľa, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 22 C 22/94.

3.3 V správaní sťažovateľa (ako účastníka konania) ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k závažnejšiemu spomaleniu postupu okresného súdu v posudzovanom konaní.

3.4 Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) len čo konanie začalo, musí v ňom súd postupovať i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Postup okresného súdu v posudzovanom konaní však nesmeroval efektívne a účinne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania. Okresný súd bol totiž v posudzovanom konaní nečinný v období od 20. marca 2001, keď mu bolo doručené vyjadrenie žalobcu k odporu podanému sťažovateľom proti platobnému rozkazu, do 26. marca 2004, keď bola zistená strata súdneho spisu týkajúceho sa predmetnej veci (približne tri roky).

Aj v nasledujúcom období, od 26. marca 2004 do 14. októbra 2004 (približne sedem mesiacov), neboli v konaní realizované procesné úkony týkajúce sa bezprostredne prerokovania a rozhodnutia veci a konanie bolo poznačené ďalšími zbytočnými priet'ahmi. Od 26. marca 2004 síce prebiehala rekonštrukcia súdneho spisu v predmetnej veci, ale vzhľadom na mieru zložitosti predmetu konania a na skutočnosť, že po výzve okresného súdu (na základe pokynu zákonnej sudkyne z 26. marca 2004) mu boli zo strany právneho zástupcu žalobcu už 14. apríla 2004 doručené kópie listín týkajúcich sa veci (ktorými žalobca disponoval), nemožno dobu siedmich mesiacov, po ktorú okresný súd v označenom období vo veci nekonal, považovať za primeranú časovej a technickej náročnosti rekonštrukcie, ako aj rozsahu, v akom okresný súd spis týkajúci sa posudzovaného konania rekonštruoval. Ústavný súd považoval v tomto smere za akceptovateľnú (vzhľadom na okolnosti daného prípadu) dobu maximálne troch mesiacov. Zostávajúcu časť označeného obdobia (dobu približne štyroch mesiacov) posúdil ako obdobie zbytočných priet'ahov v posudzovanom konaní zavinených okresným súdom.

Vzhľadom na tieto skutočnosti dospel ústavný súd k záveru, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a jeho právo na prejednanie veci v primeranej dobe (čl. 6 ods. 1 dohovoru) boli porušené (bod 1 výroku nálezu).

3.5 Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v ďalšom priebehu posudzovaného konania bez priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy (...) Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj porušenie jeho práva na prejednanie veci v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zo strany okresného súdu, podľa čl. 127 ods. 2 ústavy tomuto súdu prikázal, aby v ďalšom priebehu posudzovaného konania (ohľadne úkonov, ktoré je potrebné vykonať v súvislosti s predložením veci odvolaciemu súdu) postupoval okresný súd bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

3.6 Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 200 000 Sk z dôvodu ujmy, ktorú utrpel v dôsledku neprimeranej dĺžky konania.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Pretože porušenie práv sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred ich porušením a výrok ústavného súdu, deklarujúci toto porušenie, nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sumu 30 000 Sk (bod 3 výroku nálezu). Priznaná suma finančného zadosťučinenia zohľadňuje podľa názoru ústavného súdu nemajetkovú ujmu sťažovateľa v označenom konaní s prihliadnutím na celkovú dobu jeho trvania (približne päť a pol roka) a na dĺžku zistených období poznačených zbytočnými prietahmi, za ktoré nesie zodpovednosť okresný súd (tri roky a štyri mesiace). Vo zvyšnej časti ústavný súd návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

3.7 Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v uvedenom konaní vo výške 7 628 Sk. Právny zástupca sťažovateľa špecifikoval požadovanú náhradu

trov právneho zastúpenia ako odmenu za dva úkony právnej služby po 3 650 Sk (prevzatie prípadu a prvá porada s klientom, písomné podanie z 29. decembra 2005) + 2 x režijný paušál po 164 Sk.

Ústavný súd pri rozhodovaní o požadovanej náhrade trov vychádzal z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri stanovení výšky priznanej náhrady trov právneho zastúpenia sťažovateľa vychádzal ústavný súd z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 1 a 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) s tým, že predmet konania pred ústavným súdom o sťažnosti v zmysle čl. 127 ústavy je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadost'učinením alebo s hodnotou predmetu sporu, o ktorom sa koná pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 129/03, III. ÚS 11/05).

Podľa § 11 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi; v ostatných prípadoch sa základná sadzba tarifnej odmeny určí podľa § 10.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky dosahovala priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku roka 2004 výšku 15 008 Sk. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby

uskutočnený v roku 2005 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 501 Sk a hodnota režijného paušálu 150 Sk.

V súlade s uvedenými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznal ústavný súd sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2005 (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie vo veci – doplnenie sťažnosti z 22. decembra 2005), teda 2 x 2 501 Sk + 2 x 150 Sk.

Trovy právneho zastúpenia boli priznané v celkovej sume 5 302 Sk (bod 4 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti ústavný súd návrhu na priznanie náhrady trov konania nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2006